

Aika Pauli Raasu tuijotti seinällä olevaa kelloa herkeämättä. Viisari oli ohittanut jo aikavarauksen alkamisajan lähes kymmenellä minuutilla. Pauli ei pitänyt siitä, sillä aika oli hänelle hyvin tärkeä asia. Vihdoin vastaanottoapulainen nosti päätään tiskin takana ja sanoi heleällä äänellä: - Olkaa hyvä herra Raasu. Tohtori Vasenius ottaa teidät vastaan. Pauli nousi pehmustetulta istuimelta ja koputti kohteliaasti Vaseniuksen oveen, ja astui sisään huoneeseen. - Olen kovin pahoillani. Edellinen asiakas vei aikaa ja siksi emme nyt pysyneet aikataulussa, tohtori Vasenius pahoitteli. - Kuinkas herra Raasu on voinut? Onko jotain erityistä sydämellä? - Sepä se on juuri se, mikä mietityttää, Pauli lausui, ja loi vieikkaan katseen tohtoriin. Nimittäin juuri se aika. - Mikäpä siinä erityisesti pohdituttaa? Vasenius uteli. - Kuinka se voi olla niin monituista? Esimerkiksi silloin, kun se juuri on ollut loppumaisillaan, niin sitten sitä onkin vaikka kuinka. Mistä sitä tulee? - Nyt en oikein ymmärtänyt, Vasenius totesi. - Esimerkiksi se, kun johonkin tapahtumaan on aikaa enää kolme minuuttia, niin sen kolmen minuutin jälkeen on aikaa kuitenkin taas. Aika ei siis loppunutkaan. - No, nyt taisin tajuta. Kyseessä on vain eräänlainen sanonta, jolla viitataan jonkin asian aikatauluun. Siis vaikka suunniteltuun alkamisaikaan. Itse aikahan ei tietenkään mihinkään katoa, Vasenius naurahti. Pauli Raasu katsoi kiinteästi tohtori Vaseniuksen silmiin ja ilmaisi päätelmänsä. - Eli aika siis ei katoakaan? Se vain jatkuu ja jatkuu. Loputtomiin? - Kyllä herra Raasu. Näin voimme sanoa. Aika on, ja aika tulee aina olemaan. Pauli Raasu istuutui pehmustettuun suureen nahkaiseen tuoliin ja oli pitkään ääneti. - Niin, herra Raasu? Vasenius totesi kysyvällä äänensävyllä ja jatkoi kysymystään. - Edellisestä käynnistänne on nyt kaksi viikkoa. Kuinka koette tämän kuluneen ajan sujuneen? - Siinäpä se onkin, kun en tiedä. Kaksi viikkoa on pitkä aika, ja yritin kyllä olla hyvin varovainen etten kuluttaisi sitä liikaa. Minä en tiedä, kun aika on niin moninainen asia. Kuinka helposti se kuluu? Vaikka se ei loppuun kulukaan, niin kuinka vähiin se saattaa mennä. Katsokaas tohtori: aikaa ei voi nähdä, niin ei voi tietää onko se kuinkakin kulunut. Kelpaako se kulunut aika enää mihinkään? Voiko sitä korjata? Voiko kulunutta aikaa vaihtaa kulumattomaan? Eikö olekin huolestuttavaa? Mistä me voimme tietää annetaanko meille toisten loppuunkuluttamaa aikaa. Ai niin, eihän aikaa saa kuluttamalla loppuun, mutta annetaanko meille kuitenkin kulutettua aikaa, ja onko se yhtä arvokasta kuin täysin kuluttamaton, uusi aika? Mistä sen voi tietää? - Kertokaapa herra Raasu, oletteko varmasti muistanut ottaa määrätyt lääkkeet ajallaan? Vasenius kysyi. - Tämähän tässä se juttu onkin, herra Raasu paljasti hyvin merkityksellisellä äänellä. - Kas kun asiahan on näin että, mikäli minulle annettu aika on kulunut, sanotaan nyt vaikka puoliksi kulunutta, niin onko lääkkeet otettava puoliksi kuluneen ajan vuoksi kaksi kertaa useammin, vai kaksi kertaa harvemmin? Kulkeeko kulunut aika hitaammin, vai nopeammin kuin täysin kulumaton? Mistä sen voi tietää? - Herra Raasu, teillä on kello. Otatte lääkkeet kahdesti vuorokaudessa. Kello kahdeksan aamulla ja kello kahdeksan illalla. Niin kaikki on hyvin. - Mutta...kellohan mittaa vain uutta aikaa, ei se ymmärrä jos aika onkin käytyttyä ja kulunutta, Pauli Raasu vielä yritti. - Haluatteko siis uuden ajan tuon kuluneen tilalle? Vasenius viimein oivalsi potilastaan raastavan asianlaidan. - Kyllä, se olisi niin paljon helpompaa, kun olisi vain käyttämätöntä ja aivan uutta aikaa. Ei voi tietää kuka on sitä kulunutta käyttänyt ja onko se enää edes käyttökelpoista, vai vain joutavaa roinaa. - Hyvä, näin me teemme. Vastaanottoapulainen antaa teille aivan uuden ja käyttämättömän ajan kahden viikon,...sanotaan nyt vaikka suoraan kuukauden päähän. Pärjäätekö? - Voi kiitos tohtori Vasenius. Kuukausi aivan uutta ja käyttämätöntä aikaa. Sehän on aivan käsittämättömän hieno juttu. Siitä tulikin mieleeni,Aika, sehän siis jatkuu loputtomiin? Miten lopullista se lopuuttomuus on? Voiko se olla...? Voiko lopuuttomuus edes olla lopullista? Jos siis se on lopullista, niin eihän se voi olla... - Näkemiin

Herra Raasu. - Näkemiin tohtori Vasenius. Kuukauden päästä...